

Alcaldes, C-17, grups de pressió i túnel de Toses

Alcaldes, C-17, grups de pressió i túnel de Toses

PERE J. PIELLA

Davant els recents terratrèmols a les terres de l'Ebre, els veïns de la zona varen denunciar que en contra de l'advertiment de risc sísmic fet pels tècnics, el Ministeri d'Indústria donés via lliure al projecte del magatzem de gas submarí. L'explicació d'aquest procés i de molts altres es pot trobar en el fet que, més enllà de la racionalitat d'un projecte, hi ha la força de certs grups -sembla que, en aquest cas, el balcó presidencial d'un club de futbol- que són capaços de condicionar els governs a favor dels seus interessos. Aquesta introducció voldria centrar el tema del poder dels grups de pressió o lobby per condicionar les decisions dels governs. Alguns països obliguen a publicitar quins interessos hi ha al darrere dels

partits polítics. Al nostre país l'opacitat partidista obliga a votar a cegues, poca cosa sabent del que hi ha al darrere d'un partit polític.

A la segona meitat de segle passat és varen gestar dos projectes per accedir a la Cerdanya i a França, un, per Osona i el Ripollès, proposava l'accés per l'eix de la C-17 amb el túnel de Toses; l'altre, pel Bages i el Berguedà, impulsava l'eix del Llobregat i el túnel del Cadí. Al final, un grup de pressió privat va decidir construir el túnel de Cadí sense l'aval del Parlament. Des d'aquell moment les inversions a un i altre eix es van convertir en una lluita entre algunes entitats de la C-17 i l'empresa del túnel del Cadí. Al darrere hi havia, entre d'altres, l'interès de maximitzar els beneficis de l'empresa del túnel (cada vehicle que accedeix a Puigcerdà o a França per Osona i el Ripollès és un peatge que deixa de cobrar el túnel del Cadí). Tot això ajuda a explicar els problemes de la C-17 per obrir-se pas -projectes irracionals com el de Tarradellas, plets contra el túnel de Toses, incompliment de promeses, etc.-. Es pot dir que sense el tripartit, la C-17 desdoblada, avui dia, encara estaria lluny del Ripollès. Aquesta competició continua. En plantejar-se la possible candidatura olímpica de Barcelona-Pirineus, les inversions per millorar els accessos viaris a la Cerdanya només contempen la millora de l'eix del Llobregat i del túnel del Cadí, el túnel de Toses desapareix del mapa olímpic.

Les apostes estratègiques marquen el futur. L'anunci de la recent reunió d'alcaldes de la C-17 per sumar forces i impulsar l'activitat econòmica d'aquest eix viari és esperançaosa. Si davant del grup de pressió del túnel del Cadí -que farà servir tota la seva influència per millorar els accessos a la seva concessió- no n'hi ha un altre per impulsar l'eix de la C-17 (en el qual una peça fonamental, per als accessos a França, és el túnel de Toses) s'anirà consolidant una situació que, beneficiant l'eix del Llobregat i el túnel del Cadí, anirà retallant l'activitat econòmica d'Osona i del Ripollès en difuminar l'eix de la C-17.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/12/23/alcaldes-c-17-grups-pressio/649078.html?utm_source=rss